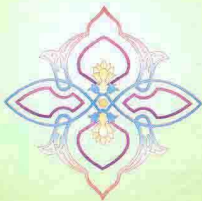

روش جدید در آموزش

نماز

در فقه امام شافعی رحمته

گردآوری: عبدالرحیم محمودی

انتشارات کردستان

سنندج - ۱۳۸۷

محمودی، عبدالرحیم، ۱۳۳۴

روش جدید در آموزش نماز برای نوآموزان طبق مذهب امام شافعی.

تنظیم: عبدالرحیم محمودی. - سندج، انتشارات کردستان، ۱۳۷۸.

۶۳ ص: مصور (رنگی) ۱۲*۱۶/۵ س.م

ISBN: 964-7638-97-3

فهرستویسی بر اساس اطلاعات فیبا.

عنوان دیگر: خودآموز نماز

عنوان روی جلد: روش جدید در آموزش نماز در فقه امام شافعی.

نماز - راهنمای آموزشی. ۲. فقه شافعی.

الف. مدرس گرجی، سیف الله. ب. عنوان. ج. عنوان: خودآموز نماز.

د. عنوان: روش جدید در آموزش نماز در فقه امام شافعی.

۲۹۷-۳۵۳۰۷

BP۱۴۷/۷/ م ۳/۳

۱۱۱۸۳ - ۷۸ م

کتابخانه ملی ایران

انتشارات کردستان
Kurdistan Publications

آموزش نماز

روش جدید در آموزش نماز (در مذهب امام شافعی)	نام کتاب:
عبدالرحیم محمودی	گردآوری:
دهم-۱۳۸۹	نوبت چاپ:
۶۰۰۰۰ جلد	تیراژ:
۶۴ صفحه‌ی جیبی	تعداد صفحه و قطع:
انتشارات کردستان	ناشر:

شابک: 978-964-7638-97-5

قیمت: ۷۰۰ تومان

بسم الله الرحمن الرحيم

اصول دین

فرزند عزیزم! قبل از هرچیز بر هر مسلمانی واجب است که اصول دین اسلام را دانسته و به آنها ایمان داشته باشد، زیرا نزد خداوند، هیچ دینی غیر از اسلام پذیرفته نیست.

اصول دین عبارت است از آنچه که پیامبر به ما امر فرموده است که به آنها ایمان داشته باشیم که عبارتند از:

۱. ایمان به خدا و صفات هفت گانه‌ی او:

حیات؛ علم؛ اراده؛ قدرت؛ کلام؛ سمع و بصر
(شنیدن و دیدن)؛

۲. ایمان به ملائکہ (فرشتگان) و ایمان به جن کہ مخلوقات غیبی هستند و خداوند آن‌ها را مانند ما انسان‌ها آفریده است.

۳. ایمان به کتاب‌های آسمانی کہ از طرف خداوند بر پیامبران نازل و صد و چہار کتاب هستند (چہار کتاب و یکصد صحف؛ ده صحف برای حضرت آدم، پنجاہ صحف برای حضرت شیث، سی صحف برای حضرت ادریس، ده صحف برای حضرت ابراہیم، زبور برای حضرت داود، تورات برای حضرت موسی، انجیل برای حضرت عیسی و قرآن برای حضرت محمد مصطفی ﷺ).

۴. ایمان به پیامبران خدا، یعنی پاور داشته باشیم کہ خداوند برای راهنمایی جامعہی انسانی، پیامبرانی را برای ہدایت و سعادت آن‌ها فرستادہ

است که اولین آن‌ها حضرت آدم و آخرین آن‌ها حضرت محمد ﷺ است و کتاب و برنامه‌ی حضرت محمد ﷺ از همه جامع و کامل تر است.

بعد از وفات پیامبر ﷺ خلفای راشدین (حضرت ابوبکر، عمر، عثمان و علی) جانشینان برحق پیامبر ﷺ بودند و تمام صحابه، عادل و فاضل و در تورات، انجیل و قرآن از آن‌ها تعریف و تمجید شده است و به تلاش و مجاهدت آنان دین اسلام گسترش یافت.

توضیح: صحابه به کسانی گفته می‌شود که با ایمان مشرف به دیدار پیامبر ﷺ شده و با ایمان وفات یافته باشند.

۵. ایمان به روز آخرت: یعنی تصدیق داشته باشیم که روزی این دنیا تمام می‌شود و تمام مردگان در

روز قیامت زنده می‌شوند و مورد محاسبه قرار می‌گیرند و همه‌ی ما پاداش نیکی‌ها و سزای اعمال بد خود را خواهیم گرفت.

۶. **ایمان به قضا و قدر.** یعنی ایمان داشته باشیم که خداوند بر هر چیزی عالم و ناظر است و ما در کارهایی که خداوند به ما واگذار کرده، اختیار داریم و مورد محاسبه قرار می‌گیریم.

فروع دین

فروع دین عبارت است از آنچه که پیامبر ﷺ به ما امر فرموده است که آن‌ها را انجام بدهیم که عبارتند از:

۱. **اقرار به دو کلمه‌ی شهادت:** یعنی شهادت و گواهی بدهیم که به جز الله، خدایی وجود ندارد و

حضرت محمد ﷺ پیامبر و فرستاده‌ی خداوند و خاتم پیامبران است.

در این جا لازم است که مختصری در مورد پیامبر ﷺ را بدانیم.

حضرت محمد ﷺ فرزند عبدالله فرزند عبدالمطلب فرزند هاشم فرزند عبدمناف است. مادر ایشان، آمنه دختر وهب فرزند عبدمناف است.

پیامبر ﷺ در مکه متولد شد و در چهل سالگی به پیامبری برگزیده شد و در سن ۵۲ سالگی به مدینه هجرت کرد و یازده سال در مدینه ماند و در سن ۶۳ سالگی در مدینه وفات یافتند و در منزل همسرش ام‌المؤمنین حضرت عایشه‌ی صدیقه مدفون شد.

در مدت ۲۳ سال تلاش، جزیره‌العرب را از بت پرستی پاک و اسلام را گسترش داد و پس از او

اصحابش با جهاد در راه خدا اسلام را در سرتاسر جهان گسترش دادند.

۲. به جای آوردن نمازهای پنج‌گانه.

۳. پرداخت زکات، یعنی پرداخت زکات فطر (سرفطره) و زکات پول نقد و مال التجاره و غلات - با شرایطی که در کتب فقهی بیان شده - به مستحقین.

۴. گرفتن روزه‌ی ماه رمضان.

۵. به جای آوردن حج و عمره در طول عمر برای کسی که توانایی مالی و بدنی انجام دادن آن را داشته باشد. در این کتاب ما به آموزش رکن دوم از فروع دین یعنی نماز می‌پردازیم. امیدوارم علاقه‌مندان به دقت این فریضه‌ی الهی را یاد بگیرند و آن را به جای آورند. از آن‌جا که روش نماز در این جزوه طبق برداشت حضرت امام شافعی رحمته‌الله از قرآن و سنت

است، لازم دانستیم که خلاصه‌ای از زندگی امام شافعی را بیان نماییم.

زندگی امام شافعی

امام شافعی اسمش محمد پسر ادریس و پدر بزرگش عباس است. در جدّ سوم که عبدمناف است به حضرت محمد ﷺ می‌رسد.

امام شافعی در سال ۱۵۰ هجری قمری در غزه‌ی فلسطین متولد و در سال ۲۰۴ هجری قمری در مصر وفات یافت و در قبرستان قرافه‌ی مصر دفن گردید. امام شافعی در سن هفت سالگی حافظ کل قرآن شد. مسلم بن خالد مفتی مکه در سن ۱۵ سالگی به او اجازه‌ی فتوا داد. در حال حاضر میلیون‌ها مسلمان در سرتاسر جهان در احکام شریعت پیرو آن بزرگوار

هستند. ایشان از نظر علم و فضل و تقوا و عزت نفس
برترین زمان خود بوده است.^۱

فلسفه و فواید نماز

اگر انسان با خالق خدای خویش علاقه و ارتباط
نداشته باشد و خدا را پشتیبان و حامی خود نداند،
هراس و دلهره، غم و اندوه، او را فرا می‌گیرد و
احساس تنهایی و کمبود می‌کند و این گونه می‌پندارد
که این هراس و دلهره و نگرانی، نتیجه‌ی محرومیت از
لهو و لعب است، لذا خود را در دامان رذایل می‌افکند
و وقت خود را به خوش‌گذرانی و کارهای بیهوده
می‌گذراند تا به آرامش برسد، در حالی که هرچه

۱. جهت توضیحات بیشتر به کتاب‌های که در این زمینه نوشته
شده است، مراجعه نمایید. مانند: زندگی چهار امام اهل سنت
یا تجزیه و تحلیل زندگی امام شافعی.

بیشتر به دنیا روی بیاورد، کم‌تر احساس آرامش می‌کند. برای آنچه که به آن نرسیده است، افسوس می‌خورد و همیشه سرگردان و هراسان و بی‌هدف و حریص است.

اما نماز، موجب اعتقاد و فرمان‌برداری برای اوامر خدا و صبر و مقاومت در مقابل مصیبت و مشکلات و کمبودهای زندگی می‌شود.

نماز نهال امید و عدم یأس را در دل نمازگزار می‌نشاند و او را متوجه نیروی عظیم الهی می‌کند. واضح است که کسی که به خالق و پروردگار خود اعتماد نماید، یأس و ناامیدی را به قلب خود راه نمی‌دهد و چنان قدرت و نیرویی در خود می‌بیند که می‌تواند با هر مشکلی مبارزه و مقابله کند.

پس ارتباط و علاقه‌ی روحی انسان با پروردگارش
- اگرچه چند لحظه در روز باشد - ضروری و لازم
است و به خاطر همین است که خداوند نماز را تشریح
و در آیات متعدد به آن فرمان داده است.

فلسفه‌ی وضو

وضو علاوه بر نظافت و رعایت بهداشت فردی،
فواید و فلسفه‌ی معنوی نیز دارد.
فلسفه‌ی معنوی وضو، آمادگی برای نماز است
چون روح نماز عبارت است از این که شخص
نمازخوان خود را خاشعانه برای اطاعت امر خدا
حاضر نماید تا حواس و قلبش نیز آماده برای آن
باشد.

قبیل از وضو لازم است که هنگام رفتن به دستشویی، خوب طهارت بگیری و خود را تمیز کنی و مواظب باشی که در دستشویی و بیرون آن کثیف و نجس نشوی، زیرا اگر نجاست روی بدن یا جای نماز یا لباس هایت باشد، نمازت بی فایده و باطل است.

مبطلات وضو

۱. خارج شدن چیزی از جلو یا عقب، مانند ادرار، باد و...
۲. خوابیدن.
۳. دست زدن به عورت خود یا عورت دیگری.
۴. تماس پوست زن و مرد نامحرم.
۵. از دست دادن عقل (بیهوشی، دیوانگی).

غسل

اسباب و موجبات غسل چهار مورد است:

۱. خارج شدن منی (شهوة). به هر صورتی که منی خارج شود، غسل واجب می‌شود.
باید دانست کسی که از خواب بیدار شود و آثار منی را در لباس یا بدن خود ببیند، ولی لذت را به یاد نیاورد، غسل بر او واجب است، اما اگر در خواب احساس لذت نماید ولی بعد از بیداری آثاری از خروج منی مشاهده نکرد، غسل بر او واجب نیست.
۲. داخل شدن سر ذکر به فرج آدمی یا حیوان.
۳. حیض (قاعدگی زنانه).
۴. زاییدن (وضع حمل).
۵. مردن مسلمان نیز موجب غسل است، یعنی بر مسلمانان واجب است که میت را غسل دهند.

فرائض غسل

فرائض غسل دو چیز است.

۱. نیت هنگام شروع به شستن بدن، مثلاً بگوید نیت دارم فرض غسل را به جای آورم. تلفظ به نیت مستحب است.
۲. شستن ظاهر تمام بدن با آب پاک.

اموری که بر شخص جنب و حیض حرام است

۱. نماز.
۲. ماندن و نشستن در مسجد.
۳. طواف کعبه.
۴. قرائت قرآن.
۵. لمس کردن و دست زدن به قرآن و اوراق یا جلد آن و حمل آن در کیسه یا صندوق.

موارد فوق نیز بر شخص بی وضو، به جز تلاوت قرآن به صورت حفظ و توقف در مسجد، حرام است.

اذان

گفتن اذان و اقامه برای هر فرضی از نمازهای پنج‌گانه سنت کفایی است، یعنی اگر یک نفر آن را انجام دهد، کافی است و انجام این فرض از سایر افراد ساقط می‌شود.

کلمات اذان

۴ بار	اللَّهُ أَكْبَرُ
۲ بار	أَشْهَدُ أَنْ لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ
۲ بار	أَشْهَدُ أَنَّ مُحَمَّدًا رَسُولُ اللَّهِ
۲ بار	حَيَّ عَلَى الصَّلَاةِ
۲ بار	حَيَّ عَلَى الْفَلَاحِ

اللَّهُ أَكْبَرُ

۲ بار

لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ

۱ بار

خداوند بزرگتر (از توصیف) است.

گواهی می‌دهم که جز الله خدایی نیست.

گواهی می‌دهم که محمد ﷺ فرستاده‌ی خداست.

بشتایید به سوی نماز.

بشتایید به سوی رستگاری.

خداوند بزرگتر (از توصیف) است.

هیچ خدایی جز الله نیست.

در اذان صبح بعد از گفتن «حَيَّ عَلَى الْفَلَاحِ».

جمله‌ی «الصَّلَاةُ خَيْرٌ مِنَ النَّوْمِ» «نماز از خواب

بهتر و نیکوتر است»، دو بار اضافه می‌شود.

اقامه ی نماز

اللَّهُ أَكْبَرُ ۲ بار

أَشْهَدُ أَنْ لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ ۱ بار

أَشْهَدُ أَنَّ مُحَمَّدًا رَسُولُ اللَّهِ ۱ بار

حَيَّ عَلَى الصَّلَاةِ ۱ بار

حَيَّ عَلَى الْفَلَاحِ ۱ بار

قَدْ قَامَتِ الصَّلَاةُ ۲ بار

اللَّهُ أَكْبَرُ ۲ بار

لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ ۱ بار

دعای بعد از اذان و اقامه

اللَّهُمَّ صَلِّ عَلَى (سَيِّدِنَا) مُحَمَّدٍ وَعَلَى آلِهِ وَ
صَحْبِهِ وَسَلِّمْ اللَّهُمَّ رَبِّ هَذِهِ الدَّعْوَةِ الشَّامَةِ

وَالصَّلَاةِ الْقَائِمَةِ آتِ سَيِّدَنَا مُحَمَّدًا (ﷺ)
الْوَسِيلَةَ وَالْفُضَيْلَةَ وَابْعَثْهُ مَقَاماً مَحْمُوداً الَّذِي وَ
عَدَّتُهُ.

«خدایا، ای صاحب این دعوت کامل و بی تغییر و
ای صاحب این نماز برپای شده، به سید و بزرگ ما
محمد (ﷺ) مقام وسیله و فضیله (بهترین مقام و درجه
در بهشت) را، که وعده‌اش داده‌ای، عطا فرما و او را
بدان مقام (مقام شفاعت) و منزلت پسندیده و
شایسته‌ای که به وی وعده داده‌ای، برسان.»

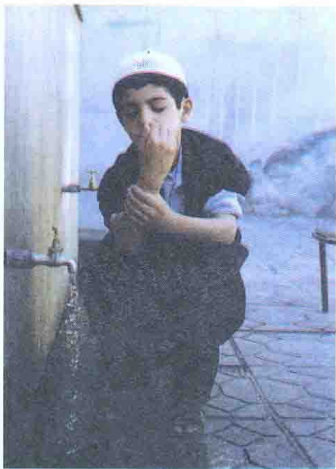
چگونگی وضو

۱. بعد از شستن دست‌ها و دهن و بینی می‌گویی نیت
به‌جا آوردن فرض وضو را دارم و صورتت را از

بالای پیشانی جایی که موی سر بیرون می آید تا آخر
چانه و به پهنای مابین هردو گوش همراه با نیت
می شویی.

۲. دست راست و چپ را همراه با آرنج می‌شوئید.

۳. قسمتی از سرت را مسح می‌کنی (و سنت است که درون و بیرون گوش‌هایت را با دست تر مسح کنی).

۴. پای راست و چپ را تا برآمدگی مچ پا (قوزک)

می شویی.

رعایت ترتیب در این امور واجب است.

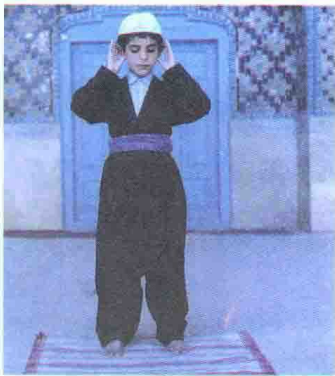

نمازهای واجب پنج فرض است

۱. نماز صبح	دو رکعت است.
۲. نماز ظهر	چهار رکعت است.
۳. نماز عصر	چهار رکعت است.
۴. نماز مغرب	سه رکعت است.
۵. نماز عشا	چهار رکعت است.

شروع به نماز

۱. در جای پاک و بالباس تمیز رو به قبله می ایستی و می گویی چهار رکعت فرض نماز ظهر را برای خدا به جای می آورم. **اللَّهُ أَكْبَرُ**

۲. دست راست را روی دست چپ، بالای ناف می‌گذاری.

۳. شروع به خواندن سوره‌ی حمد می‌کنی.

أَعُوذُ بِاللَّهِ مِنَ الشَّيْطَانِ الرَّجِيمِ

﴿بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ﴾

الْحَمْدُ لِلَّهِ رَبِّ الْعَالَمِينَ ﴿١﴾ الرَّحْمَنِ
الرَّحِيمِ ﴿٢﴾ مَالِكِ يَوْمِ الدِّينِ ﴿٣﴾ إِيَّاكَ نَعْبُدُ وَ
إِيَّاكَ نَسْتَعِينُ ﴿٤﴾ إِهْدِنَا الصِّرَاطَ الْمُسْتَقِيمَ ﴿٥﴾
صِرَاطَ الَّذِينَ أَنْعَمْتَ عَلَيْهِمْ غَيْرِ الْمَغْضُوبِ
عَلَيْهِمْ وَلَا الضَّالِّينَ ﴿٦﴾ ﴿

«به نام خداوند بخشندهی مهربان. سپاس و ستایش
خداوندی را سزا است که پروردگار جهانیان است.
بخشندهی مهربان است. مالک روز سزا و جزاست.
تنها تو را می پرستیم و از تو یاری می خواهیم. ما را به
راه راست راهنمایی فرما. راه کسانی که بدانان نعمت

داده‌ای، نه راه کسانی که بر آن‌ها خشم گرفته‌ای و نه
راه گمراهان و سرگشتگان».

اگر بلد بودی، در دو رکعت اول سوره‌ای
دیگر مانند قل هو الله یا چند آیه از قرآن را بخوانی.

﴿بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ﴾

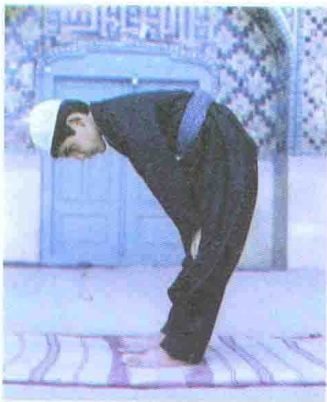
قُلْ هُوَ اللَّهُ أَحَدٌ ﴿١﴾ اللَّهُ الصَّمَدُ ﴿٢﴾ لَمْ يَلِدْ وَلَمْ

يُولَدْ ﴿٣﴾ وَلَمْ يَكُنْ لَهُ كُفُوًا أَحَدٌ ﴿٤﴾ ﴿

«به نام خداوند بخشنده‌ی مهربان. بگو: خدا، یگانه‌ی
یکتاست. خدا بی‌نیاز (از هرچیز و هرکس) است.
نزاده است و زاده نشده است. و کسی همتا و همگون
او نمی‌باشد».

۴. سپس با گفتن الله اکبر به رکوع می‌روی و
دست‌هایت را روی زانوهات قرار می‌دهی و

می‌گویی: «سُبْحَانَ رَبِّيَ الْعَظِيمِ وَبِحَمْدِهِ»
«خدای بزرگ من پاک و منزّه است و به سپاس و
ستایش او می‌پردازم».

۵. از رکوع بلند می شوی و می گویی: «سَمِعَ اللَّهُ
لِمَنْ حَمِدَهُ رَبَّنَا لَكَ الْحَمْدُ» «کسی که خدا را ثنا
گوید، خداوند می شنود (قبول می کند) خدایا! حمد و
ثنا فقط شایسته ی توست».

۶. سپس با گفتن **اللَّهُ أَكْبَرُ** به سجده می‌روی و پیشانی و بینی و کف دو دست و زانوها و کف انگشتان پاهایت را روی زمین می‌گذاری و می‌گویی: «**سُبْحَانَ رَبِّيَ الْأَعْلَى وَ بِحَمْدِهِ**» «خدای والا مقام و بلند مرتبه‌ی من پاک و منزّه است و سپاس و ستایش او می‌پردازم».

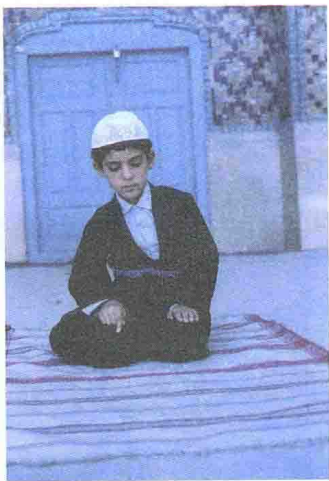
۷. با گفتن **اللَّهُ أَكْبَرُ** از سجده‌ی اول سر بلند می‌کنی و آرام می‌گیری. نشستن بین دو سجده واجب است.

۸. دوباره با گفتن **اللَّهُ أَكْبَرُ** به سجده‌ی دوم می‌روی، مانند سجده‌ی اول. آن‌گاه با گفتن **اللَّهُ أَكْبَرُ** برای انجام رکعت دوم برمی‌خیزی و می‌ایستی.

۹. دوباره تمام اعمال را مانند رکعت اول تکرار می‌نمایی.

۱۰. برای «التَّحِيَّاتُ» می‌نشین، به گونه‌ای که پای چپت زیر نشیمنگاه و کف انگشتان پای راست روی زمین باشد و کف دست‌هایت را روی زانوهایت می‌گذاری و انگشتان دست راست را بر هم می‌نهی، به غیر از انگشت سبابه و شروع به خواندن التحیات می‌کنی.

«التَّحِيَّاتُ الْمُبَارَكَاتُ الصَّلَوَاتُ الطَّيِّبَاتُ لِلَّهِ،
 السَّلَامُ عَلَيْكَ أَيُّهَا النَّبِيُّ وَرَحْمَةُ اللَّهِ وَبَرَكَاتُهُ،
 السَّلَامُ عَلَيْنَا وَعَلَى عِبَادِ اللَّهِ الصَّالِحِينَ، أَشْهَدُ
 أَنْ لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ وَأَشْهَدُ أَنَّ مُحَمَّدًا رَسُولُ اللَّهِ،
 اللَّهُمَّ صَلِّ عَلَى آلِ (سَيِّدِنَا) مُحَمَّدٍ». ودر التحیات آخر
 «وَعَلَى آلِ (سَيِّدِنَا) مُحَمَّدٍ» را اضافه می‌کنی.

«همه‌ی ستایش‌ها سزاوار خداوند است، درود بر تو
 ای پیامبر و رحمت و برکات خدا نیز بر تو باد و درود
 (خدا) بر ما و بر بندگان شایسته‌ی او، گواهی می‌دهم
 که هیچ معبودی به حق نیست مگر الله و گواهی
 می‌دهم که محمد ﷺ فرستاده‌ی اوست».

۱۱. تا این‌جا دو رکعت نماز خوانده‌ای، اگر نماز دو
 رکعتی بود، مانند نماز صبح، سلام می‌دهی.

۱۲. اول به طرف راست سپس به طرف چپ سر را
برمی گردانی و می گویی: «السَّلَامُ عَلَيْكُمْ وَرَحْمَةُ اللَّهِ».

۱۳. اما اگر نماز چهار رکعتی بود، مانند نماز ظهر، عصر و عشا، بعد از تحیات اول، سلام نمی‌دهی و با گفتن **اَللّٰهُ اَكْبَرُ** بلند می‌شوی و دو رکعت دیگر مانند رکعت‌های اول و دوم می‌خوانی و در رکعت چهارم بعد از سجده دوم می‌نشینی و تحیات آخر را می‌خوانی و سلام می‌دهی.

۱۴. اما اگر نماز مغرب بود، بعد از تحیات اول با گفتن **اَللّٰهُ اَكْبَرُ** بلند می‌شوی و یک رکعت دیگر می‌خوانی و می‌نشینی و تحیات را می‌خوانی و سلام می‌دهی.

۱۵. **یادآوری:** در نماز صبح بعد از بلند شدن از رکوع رکعت دوم، سنت است دست‌هایت را بلند بنمایی و دعای قنوت را بخوانی. سپس نمازت را با رفتن به سجده و خواندن التحیات تمام می‌کنی.

دعای قنوت

«اللَّهُمَّ اهْدِنِي فِيمَنْ هَدَيْتَ، وَ عَافِنِي فِيمَنْ
عَافَيْتَ، وَ تَوَلَّنِي فِيمَنْ تَوَلَّيْتَ، وَ بَارِكْ لِي فِيمَا
أَعْطَيْتَ، وَ قِنِي شَرَّ مَا قَضَيْتَ، فَإِنَّكَ تَقْضِي وَ لَا
يُقْضَى عَلَيْكَ، وَ إِنَّهُ لَا يَذِلُّ مَنْ وَالَيْتَ، وَ لَا يَعْزُزُّ
مَنْ عَادَيْتَ، تَبَارَكْتَ رَبَّنَا وَ تَعَالَيْتَ وَ فَلَكَ
الْحَمْدُ عَلَى مَا قَضَيْتَ، أَسْتَغْفِرُكَ وَ أَتُوبُ
إِلَيْكَ». وَ صَلَّى اللَّهُ عَلَى سَيِّدِنَا مُحَمَّدٍ وَ عَلَى
آلِهِ وَ صَحْبِهِ وَسَلَّمَ

«خدایا! مرا هدایت کن، آن چنان که کسانی را
هدایت کرده‌ای و به من عافیت و تندرستی ارزانی
دار، همانند کسانی که به آنان عافیت بخشیده‌ای، و
مرا به خود نزدیک گردان، همچون کسانی که به خود،

نزدیک ساخته‌ای و آنچه را که به من عطا کرده‌ای،
مبارک و افزون بدار، و از شر آنچه که مقدر
نموده‌ای، مرا محفوظ بدار، همانا که تو فرمان‌روایی
می‌کنی و کسی را بر تو حکومتی نیست، بی‌گمان
کسی را که تو عزیز و محترم گردانی، خوار نخواهد
شد و آن‌کس که با تو دشمنی ورزد، عزت و ارجمندی
نخواهد یافت؛ خداوندا! تو مبارک و برتری و من از
تو طلب مغفرت و به سوی تو رجوع می‌نمایم».

تا این‌جا چگونگی نماز خواندن را یاد گرفتی،
حالا بعضی از دعا و اورادی که در نماز سنت است و
خشوع و زیبایی بیشتری را به نماز می‌دهد، بیان
می‌کنیم تا آن‌ها را یاد بگیری.

دعای افتتاح

بعد از الله اکبر شروع نماز و قبل از خواندن

سوره ی حمد، سنت است این دعا را بخوانی؛

«وَجَّهْتُ وَجْهِيَ لِلَّذِي فَطَرَ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ
خَنِيفًا مُسْلِمًا وَمَا أَنَا مِنَ الْمُشْرِكِينَ، إِنَّ صَلَاتِي
وَأُسْكِي وَ مَخْيَايَ وَ مَمَاتِي لِلَّهِ رَبِّ الْعَالَمِينَ،
لَا شَرِيكَ لَهُ وَ بِذَلِكَ أُمِرْتُ وَ أَنَا مِنَ الْمُسْلِمِينَ».

«روی خود را تنها به سوی آن کس متوجه

می نمایم که آفریننده ی آسمان ها و زمین است، در

حالی که حق گرایانه از باطل روی گردانم و خود را به

وی تسلیم می کنم و من از شریک قرار دهندگان به

وی نیستم، بی گمان نماز و عبادتم و زندگی و مرگ

من برای اوست که پروردگار عالمیان است و هیچ

شریکی ندارد و بدین دستور داده شده‌ام و من از جمله‌ی مسلمانان هستم».

دعای اعتدال

بعد از بلند شدن از رکوع و قبل از رفتن به سجده سنت است این ذکر را بخوانی:

حَمْدًا كَثِيرًا طَيِّبًا مُبَارَكًا فِيهِ مِلَأُ السَّمَوَاتِ وَ
مِلَأُ الْأَرْضِ وَ مِلَأُ مَا بَيْنَهُمَا وَ مِلَأُ مَا شِئْتَ مِنْ
شَيْءٍ بَعْدَهُ.

سپاس و ستایشی پاک و پربرکت به وسعت آسمان‌ها و زمین و آنچه میان آن دوست و آنچه که تو از چیزهای دیگر خواسته باشی.

دعای بین سجده‌ها

رَبِّ أَغْفِرْ لِي، وَأَرْحَمْنِي، وَأَجْبُرْنِي،
وَأَرْفَعْنِي، وَأَرْزُقْنِي، وَأَهْدِنِي، وَعَافِنِي.

پروردگارا مرا ببخشای و بر من رحم کن و حال
مرا نیکو گردان و مرا رتبه و روزی و هدایت و
تندرستی عنایت فرما.

دعای بعد از تحیات آخر

بعد از تحیات آخر و قبل از سلام دادن سنت است
این دعا را بخوانی:

كَمَا صَلَّيْتَ عَلَيَّ إِبْرَاهِيمَ وَعَلَى آلِ إِبْرَاهِيمَ، وَ
بَارَكْتَ عَلَيَّ مُحَمَّدٍ وَعَلَى آلِ مُحَمَّدٍ، كَمَا بَارَكْتَ
عَلَى إِبْرَاهِيمَ وَعَلَى آلِ إِبْرَاهِيمَ، فِي الْعَالَمِينَ
إِنَّكَ حَمِيدٌ مُّجِيدٌ.

دعا و اوراد بعد از نماز

وقتی از نماز فارغ شدی، این دعاها را به تنهایی یا جمع می خوانی:

اللَّهُمَّ أَنْتَ السَّلَامُ وَمِنْكَ السَّلَامُ، تَبَارَكْتَ وَتَعَالَيْتَ يَا ذَا الْجَلَالِ وَالْإِكْرَامِ. أَسْتَغْفِرُ اللَّهَ الْعَظِيمَ الَّذِي لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ الْحَيُّ الْقَيُّومُ وَ أَتُوبُ إِلَيْهِ إِنَّهُ كَانَ لِلذُّنُوبِ عَفَاً وَ لِلْعُيُوبِ سِتَّاراً.
اللَّهُمَّ أَعِنَّا عَلَى دَوَامِ ذِكْرِكَ وَ شُكْرِكَ وَ حُسْنِ عِبَادَتِكَ وَ اجْتِنَابِ مَعْصِيَتِكَ وَ امْتِنَالِ أَوْامِرِكَ.

أَعُوذُ بِاللَّهِ مِنَ الشَّيْطَانِ الرَّجِيمِ

﴿اللَّهُ لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ الْحَيُّ الْقَيُّومُ لَا تَأْخُذُهُ سِنَّةٌ وَ لَا نَوْمٌ لَهُ مَا فِي السَّمَوَاتِ وَ مَا فِي الْأَرْضِ مَنْ ذَا الَّذِي يَشْفَعُ عِنْدَهُ إِلَّا بِإِذْنِهِ يَعْلَمُ مَا بَيْنَ أَيْدِيهِمْ

وَمَا خَلَقَهُمْ وَلَا يَحِيطُونَ بِشَيْءٍ مِنْ عِلْمِهِ إِلَّا بِمَا
شَاءَ وَسِعَ كُرْسِيُّهُ السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضَ وَلَا يَئُودُهُ
حِفْظُهُمَا وَهُوَ الْعَلِيُّ الْعَظِيمُ ﴿١﴾

جَلُّ رَبِّنَا الْكَرِيمُ يَا مَعْبُودُ يَا مَقْصُودُ يَا
مَوْجُودُ سُبْحَانَكَ سُبْحَانَ اللَّهِ (سی و سه مرتبه).
سُبْحَانَكَ لَا عِلْمَ لَنَا إِلَّا مَا عَلَّمْتَنَا إِنَّكَ أَنْتَ
الْعَلِيمُ الْحَكِيمُ الدَّائِمُ الْبَاقِي الْحَمْدُ لِلَّهِ (سی و سه
مرتبه).

۱. ترجمه‌ی آیه‌ی الكرسي: خدایی به جز الله وجود ندارد. زنده و
برپادارنده است نه خوابی سبک او را فرا می‌گیرد و نه خوابی
سنگین. آنچه در آسمان‌ها و زمین است، از آن اوست. کیست
آن‌کس که جز به اجازة‌ی او در پیشگاهش میان‌جیگری کند؟
آن‌چه در پیش روی آنان و آنچه در پشت سرشان است، می‌داند.
و به چیزی از علم او جز به آنچه که بخواهد، احاطه نمی‌یابند.
ازیکه‌ی فرمانروایی او، آسمان‌ها و زمین را دربر گرفته و
نگهداری آن دو بر او دشوار نیست و اوست والای بزرگ.

الْحَمْدُ لِلَّهِ الَّذِي هَدَانَا لِدِينِ الْإِسْلَامِ وَفَضَّلَ
دِينَنَا عَلَى سَائِرِ الْأَدْيَانِ جَلَّ جَلَالُهُ حَقُّ اللَّهِ أَكْبَرُ
(سی و سہ مرتبہ).

اللَّهُ أَكْبَرُ كَبِيرًا وَالْحَمْدُ لِلَّهِ كَثِيرًا وَ سُبْحَانَ
اللَّهِ بُكْرَةً وَأَصِيلًا أَفْضَلُ الذِّكْرِ لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ
وَخَدَهُ لَا شَرِيكَ لَهُ، لَهُ الْمُلْكُ وَ لَهُ الْحَمْدُ يُخَيِّرُ
وَ يُصِيبُ بِيَدِهِ الْخَيْرُ وَ هُوَ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ.
و سہ بار می گوئی:

اللَّهُمَّ صَلِّ عَلَى سَيِّدِنَا مُحَمَّدٍ وَعَلَى آلِهِ وَ
صَحْبِهِ وَسَلَّمَ. أَنْ كَاهِ مِي گویی:
﴿ رَبَّنَا آتِنَا فِي الدُّنْيَا حَسَنَةً وَ فِي الْآخِرَةِ حَسَنَةً
وَ قِنَا عَذَابَ النَّارِ ﴾

چند دقیقه ای طلب استغفار می کنی و فاتحه را به

این صورت هدیه می نمایی:

هَدِيَّةٌ وَ تُحْفَةٌ كَامِلَةٌ إِلَى رُوحِ سَيِّدِنَا مُحَمَّدٍ ﷺ
وَ إِلَى أَرْوَاحِ جَمِيعِ الْأَنْبِيَاءِ وَالْمُرْسَلِينَ وَ إِلَى
أَرْوَاحِ جَمِيعِ آلِهِ وَ أَصْحَابِهِ وَ التَّابِعِينَ لَهُمْ
بِإِحْسَانٍ إِلَى يَوْمِ الدِّينِ وَ إِلَى أَرْوَاحِ جَمِيعِ
الْأَوْلِيَاءِ الْكَامِلِينَ وَالْعُلَمَاءِ الْعَامِلِينَ وَ إِلَى
أَرْوَاحِ أَسَاتِيدِنَا وَ آبَائِنَا وَ أُمَّهَاتِنَا وَ أَقَارِبِنَا وَ
إِلَى أَرْوَاحِ كَافَّةِ أَهْلِ الْإِيمَانِ وَ إِلَى رُوحِ مَنْ بَنَى
هَذَا الْمَكَانَ وَ عَمِلَ فِيهِ بِالْخَيْرِ وَالْإِحْسَانِ، هَدِيَّةٌ
الْفَاتِحَةُ.

سورهی حمد و توحید را خوانده و دست بلند

نموده و می گوئی:

اللَّهُمَّ بَلِّغْ ثَوَابَ مَا قَرَأْنَاهُ بِفَضْلِكَ أَوْلَىٰ إِلَىٰ
رُوحِ سَيِّدِنَا وَنَبِيِّنَا مُحَمَّدٍ ﷺ وَ إِلَىٰ أَرْوَاحِ مَنْ
ذَكَرْنَاهُمْ وَقَصَدْنَاَهُمْ أَجْمَعِينَ سُبْحَانَ رَبِّكَ رَبِّ
الْعَرْزَةِ عَمَّا يُصِفُونَ وَ سَلَامٌ عَلَى الْمُرْسَلِينَ
وَ الْحَمْدُ لِلَّهِ رَبِّ الْعَالَمِينَ. عَلَى أَشْرَفِ
الْكَاتِبَاتِ سَيِّدِنَا مُحَمَّدٍ الصَّلَوَاتِ.

اگر مایل بودی، این دعا را نیز می توانی بخوانی.

أَعُوذُ بِاللَّهِ مِنَ الشَّيْطَانِ الرَّجِيمِ
﴿إِنَّ اللَّهَ وَمَلَائِكَتَهُ يُصَلُّونَ عَلَى النَّبِيِّ يَا أَيُّهَا
الَّذِينَ آمَنُوا صَلُّوا عَلَيْهِ وَسَلِّمُوا تَسْلِيمًا﴾

اللَّهُمَّ صَلِّ عَلَى سَيِّدِنَا مُحَمَّدٍ وَعَلَى آلِ
سَيِّدِنَا مُحَمَّدٍ خَيْرِ الْخَلَائِقِ وَخَاتَمِ الْأَنْبِيَاءِ بَعْدَ
كُلِّ دَاءٍ وَدَوَاءٍ وَجَمِيعِ الْأَشْيَاءِ. (سه مرتبه).

سپس دست بلند نموده و می گوئی:

اللَّهُمَّ صَلِّ وَسَلِّمْ وَبَارِكْ عَلَى جَمِيعِ الْأَنْبِيَاءِ
وَالْمُرْسَلِينَ وَالصَّحَابَةِ وَالتَّابِعِينَ وَالشُّهَدَاءِ
وَالضَّالِحِينَ وَالْأَوْلِيَاءِ الْكَامِلِينَ وَالْعُلَمَاءِ الْغَامِلِينَ
وَعَلَى آلِ كُلِّهِمْ وَصَحْبِ كُلِّهِمْ وَعَلَيْنَا مَعَهُمْ
أَجْمَعِينَ. آمِينَ وَالْحَمْدُ لِلَّهِ رَبِّ الْعَالَمِينَ. عَلَى
أَشْرَفِ الْمَخْلُوقَاتِ سَيِّدِنَا مُحَمَّدٍ الصَّلَوَاتِ.

نماز جماعت

یکی از چیزهایی که زینت بخش نماز است و پیامبر ﷺ زیاد بر آن تأکید فرموده‌اند، نماز جماعت است که از نمازی که به تنهایی خوانده می‌شود، ۲۷ درجه ثوابش بیشتر است. نماز جماعت نمازی است که پشت سر شخصی دیگر و به نیت جماعت در مسجد یا مکانی دیگر خوانده می‌شود. مثلاً می‌گویی: نیت دارم فرض نماز ظهر (یا هر نماز دیگری) را به جماعت می‌خوانم.

لازم به توضیح است که در نماز جماعت هرگاه امام سوره‌ی حمد را با صدای بلند بخواند، تو باید گوش فرا دهی تا امام قرائتش را تمام کند و سپس سوره‌ی حمد را بخوانی و سنت نیست بعد از سوره‌ی حمد سوره‌ی دیگری را بخوانی و باید مجدداً به قرائت امام گوش بدهی، اما در نمازهای سری (وقتی که امام

سوره‌ی حمد را با صدای بلند نمی‌خوانند) مانند نمازهای انفرادی می‌توانی بعد از سوره‌ی حمد در دو رکعت اول، سوره‌ی دیگری را نیز بخوانی.

نماز جمعه

در هر هفته یک بار مسلمانان در مسجد جامع جمع می‌شوند و به‌جای نماز ظهر، دو رکعت نماز به نام نماز جمعه می‌خوانند. نماز جمعه بر هر مسلمان بالغ و عاقل مذکر واجب است. ترک آن بدون عذر شرعی جایز نیست، چون این اجتماع بزرگ فایده‌های زیادی برای مسلمانان دارد و به آنها توان و نیرو داده و موجب اتحاد مسلمانان می‌شود.

نیت نماز جمعه

نیت دارم دو رکعت فرض نماز جمعه را به جماعت به‌جای می‌آورم.

نماز مسافر (قصر و جمع)

هرگاه به مسافرت رفتی، می‌توانی نمازهایت را به صورت قصر و جمع بخوانی.

قصر: یعنی این‌که نمازهای چهار رکعتی را کوتاه کرده و دو رکعت می‌خوانی. (فقط نمازهای ظهر و عصر و عشا کوتاه می‌شوند و نماز صبح و مغرب را نمی‌توان کوتاه کرد).

جمع: یعنی این‌که نماز ظهر و عصر را با هم و نیز نماز مغرب و عشا را با هم بخوانی. (پس نماز صبح جمع نمی‌شود).

شرایط قصر

۱. باید قبل از حرکت نیت داشته باشی که به مکانی می‌روی که مسافت قصر است یعنی حداقل

۸۱ کیلومتر از محل اقامت فاصله داشته باشد. پس اگر ابتدایت داشته باشی که به جایی بروی مثلاً ۵۰ کیلومتر از محل اقامت فاصله دارد و وقتی به آن جا رسیدی دوباره به جای دیگری بروی که ۵۰ کیلومتر دیگر فاصله دارد و یا همراه کسی هستی که نمی دانی به کجا می رود، در این سفر نمی توانی قصر و جمع کنی هر چند فاصله ی آن مکان از محل اقامت مسافت قصر و جمع است.

۲. نباید سفر معصیت باشد، مانند: سفر برای خرید و فروش شراب و یا گرفتن وام ربوی (وام سود دار) و یا کارهای خلاف شرع. در این سفرها قصر و جمع صحیح نیست.

۳. قصد اقامت چهار روز - بدون احتساب روزهای ورود و خروج - نداشته باشی. پس اگر به سفری

بروی که بخواهی چهار روز اقامت کنی، نمی توانی قصر و جمع کنی. اما اگر به سفری بروی که ندانی چند روز در آن جا می مانی و با خود بگویی هر وقت کارم تمام شده، برمی گردم، می توانی تا هجده روز - بدون روزهای ورود و خروج - قصر و جمع بخوانی.

۴. هنگامی می توانی شروع به قصر و جمع کنی، که از شهر خود خارج شده باشی و در هنگام برگشت نیز به شهر خود وارد نشده باشی.

چگونگی جمع نمازها

۱. جمع تقدیم: نماز عصر را به وقت نماز ظهر و نماز عشا را به وقت نماز مغرب می بریم.
۲. جمع تأخیر: نماز ظهر را به وقت نماز عصر و نماز مغرب را به وقت نماز عشا می بریم.

شرایط جمع تقدیم

۱. هنگامی که می‌خواهیم نماز اولی را (ظهر یا مغرب) را بخوانیم، باید هنگام الله اکبر تحرّم یا در اثنای نماز اول در دل خود نیت داشته باشیم که نماز دومی (عصر یا عشا) را بعد از آن می‌خوانیم پس اگر مثلاً نماز ظهر را خواندیم و در الله اکبر تحرّم یا اثنای آن یادمان نیامد که نماز عصر را با نماز ظهر جمع کنیم، دیگر نمی‌توانیم نماز عصر را بعد از نماز ظهر بخوانیم. نماز مغرب و عشا نیز همین‌گونه است.

۲. در جمع تقدیم نباید فاصله‌ی زیاد بین دو نماز بیفتد.

۳. ابتدا باید نماز اولی را خواند.

شرایط جمع تأخیر

۱. در وقت نماز اول نیت داشته باشی که این نماز را به وقت نماز دوم می‌بری، در غیر این صورت، نماز اولی قضا محسوب می‌شود.

در جمع تأخیر، فاصله میان دو نماز اشکالی ندارد و خواندن نمازها به ترتیب نیز سنت است.

نیت نماز قصر و جمع

نیت دارم نماز ظهر را به صورت قصر و جمع تقدیم یا تأخیر به جای می‌آورم. اگر نماز عصر را به پیش نماز ظهر ببریم، می‌گوییم قصر و جمع تقدیم و اگر نماز ظهر را به پیش نماز عصر ببریم، می‌گوییم قصر و جمع تأخیر.

برای نماز عصر و عشا نیز به همین گونه عمل می‌کنیم. اما برای نماز مغرب؛ چون نماز مغرب قصر (کوتاه) نمی‌شود و همان سه رکعت است، باید بگوییم: نیت دارم نماز مغرب را به صورت جمع تقدیم یا تأخیر به جای می‌آورم. و دیگر کلمه‌ی قصر را برای نماز مغرب بیان نمی‌کنیم.

لازم به ذکر است که نمازها را می‌شود به صورت جمع یا قصر نیز خواند. (به کتب فقهی معتبر مراجعه شود).

نمازهای سنت

نمازهای سنت دو قسمت هستند. قسمتی که خواندن آن‌ها به جماعت مستحب است و قسمتی که خواندن آن به جماعت مستحب نیست.

اول: قسمتی که خواندن آن‌ها به جماعت مستحب نیست.

نمازهای سنت رواتب

سنت‌های رواتب: یعنی سنت‌هایی که تابع نمازهای فرض هستند و همراه با آنها (قبل یا بعد از نماز) خوانده می‌شوند و این نمازهای رواتب نیز دو قسمت هستند: قسمتی از آنها مؤکد هستند، یعنی پیامبر ﷺ همیشه آنها را انجام داده است و قسمتی که غیر مؤکد هستند، یعنی پیامبر ﷺ بعضی اوقات آنها را انجام داده و گاهی نیز آنها را انجام نداده است.

نمازهای سنت رواتب مؤکد

۱. دو رکعت قبل از نماز صبح؛ ۲. دو رکعت قبل از ظهر؛ ۳. دو رکعت بعد از ظهر؛ ۴. دو رکعت بعد از مغرب؛ ۵. دو رکعت بعد از عشا؛

در مورد نمازهای سنت رواتب غیر مؤکد در صورت نیاز به کتب فقهی معتبر مراجعه نمایید.

نیت نمازهای سنت رواتب مؤکد

نیت دارم دو رکعت نماز سنت راتبه می خوانم.
توضیح: اگر مثلاً نماز سنت قبل از ظهر بود، می گویی راتبه ی قبل از نماز ظهر و اگر راتبه ی بعد از نماز ظهر بود، می گویی راتبه ی بعد از نماز ظهر.
سایر نمازهای سنتی که خواندن آنها به جماعت مستحب نیست، عبارتند از: نماز تحیة المسجد، نماز وتر (در غیر رمضان)، نماز شب، نماز ضحی، نماز استخاره.^۱

۱. می توانید درباره چگونگی انجام دادن این نمازها به جلد اول کتاب «فقه منہجی در مذهب امام شافعی رحمۃ اللہ علیہ» مراجعه نمایید.

دوم: قسمتی که خواندن آن‌ها به جماعت مستحب

است.

نماز عیدین (عید رمضان و قربان)

در طول سال مسلمانان جهان دو عید دارند.

۱. عید رمضان (فطر) که بعد از تمام کردن روزه‌ی

ماه مبارک رمضان است.

۲. عید قربان که در روز دهم ذی‌الحجه یعنی بعد

از تمام شدن حج بیت‌الله.

مسلمانان بعد از طلوع خورشید در مساجد یا در

صحرا جمع می‌شوند. بعد از تلاوت قرآن و الله اکبر

گفتن، دو رکعت نماز عید را به جماعت به جای

می‌آورند. (نماز عیدین به تنهایی نیز خوانده

می‌شود). بعد از نماز، امام دو خطبه را ایراد می‌کند.

بعد از خطبه‌ها مسلمانان با یکدیگر مصافحه می‌نمایند و یکدیگر را حلال می‌کنند.

توضیح: در رکعت اول نماز عیدین قبل از خواندن سوره‌ی فاتحه، هفت مرتبه و در رکعت دوم پنج مرتبه می‌گویی: **سبحان الله والحمد لله ولا اله الا الله والله أكبر.**

نیت نماز عید فطر (رمضان)

نیت دارم دو رکعت نماز سنت عید رمضان (فطر) را به جماعت می‌خوانم.

نیت نماز عید قربان

نیت دارم دو رکعت نماز سنت جشن قربان را به‌جای می‌آورم.

نماز تراویح

یکی دیگر از نمازهای پرشکوه، نماز تراویح است که ویژه‌ی شب‌های مبارک رمضان است. در شب‌های ماه مبارک رمضان بعد از نماز عشاء، مسلمانان در مساجد (و یا در خانه‌ها) این نماز را به جماعت (یا به تنهایی) می‌خوانند. این نماز، بیست رکعت است و به صورت دورکعتی خوانده می‌شود. البته می‌توان کم‌تر از بیست رکعت نیز خواند. (حداقل آن دو رکعت است).

بعد از نماز تراویح، سه رکعت **نماز وتر** خوانده می‌شود. ابتدا دو رکعت می‌خوانند و می‌گویند نیت دارم دو رکعت نماز وتر به جماعت می‌خوانم و سپس یک رکعت دیگر نیز می‌خوانند و می‌گویند نیت دارم یک رکعت نماز وتر به جماعت می‌خوانم.

البته نماز سنت وتر ویژه‌ی رمضان نیست و در تمام سال سنت است که بعد از نماز عشا خوانده شود و در غیر رمضان به صورت انفرادی خوانده می‌شود.

نیت نماز تراویح

نیت دارم دو رکعت نماز سنت تراویح را به جماعت می‌خوانم. نماز تراویح به صورت انفرادی نیز خوانده می‌شود که در این صورت گفته می‌شود: نیت دارم دو رکعت نماز سنت تراویح را به‌جا می‌آورم. سایر نمازهایی که خواندن آن‌ها به جماعت مستحب است، عبارتند از: نماز کسوف و خسوف، نماز استسقاء (طلب باران).^۱

۱. می‌توانید درباره چگونگی انجام دادن این نمازها به جلد اول کتاب «فقه منهجی در مذهب امام شافعی رحمته الله» مراجعه نمایید.

چگونگی نماز صیت

نماز صیت چهار تکبیر (الله اکبر) دارد:^۱

۱. با وضو رو به قبله در مکان پاک ایستاده و می‌گویی: نیت دارم نماز قرص کفایه‌ی این صیت را برای خدا می‌خوانم الله اکبر.

۲. بعد از تکبیره اول (تحریم)، سوره‌ی فاتحه را (بدون خواندن سوره‌ی دیگر) می‌خوانی، سپس الله اکبر را می‌گویی.^۲

۳. بعد از تکبیره‌ی دوم صلوات بر پیامبر می‌فرستی و می‌گویی: «اللَّهُمَّ صَلِّ عَلَي سَيِّدِنَا مُحَمَّدٍ وَعَلَى آلِهِ وَصَحْبِهِ وَسَلَّمَ»، سپس الله اکبر می‌گویی.

۴. بعد از تکبیره‌ی سوم دعا را برای صیت می‌خوانی و می‌گویی: «اللَّهُمَّ اغْفِرْ لَهُ وَارْحَمْهُ» سپس می‌گویی: الله اکبر.

بعد از تکبیره‌ی چهارم می‌گویی: «اللَّهُمَّ لَا تَحْرِمْنَا أَجْرَهُ وَلَا تَفْتِنَّا بَعْدَهُ» سپس مانند نمازهای پنجگانه سلام می‌دهی و می‌گویی: «السلام عليكم ورحمة الله» به طرف راست و چپ.^۳

(۱) نماز صیت رکوع و سجود ندارد.

(۲) سنت است هنگام گفتن الله اکبرها دست‌ها را تا مقابل شانه‌ها بلند کنید.

(۳) برای توضیحات بیشتر به کتاب‌های مفصل فقهی مراجعه کنید.